

# ЮРИДИЧНИЙ ВІСНИК

## LAW HERALD

### 2'2026

Журнал зареєстрований у Комітеті у справах преси та інформації Одеської обласної державної адміністрації 12 листопада 1993 р. Свідоцтво: серія ОД № 189. Перереєстрований Міністерством у справах преси та інформації України 28 липня 1996 р. (Свідоцтво: серія КВ № 2065) та Міністерством юстиції України 25 травня 2010 р. (Свідоцтво: серія КВ № 16683-5255ПР). Перереєстрований Державною реєстраційною службою України 14 листопада 2011 р. (Свідоцтво: серія КВ № 19241-9041 рп).

Реєстрація суб'єкта у сфері друкованих медіа: Рішення Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення № 1414 від 25.04.2024 року (ідентифікатор медіа R30-03886)

Президією Вищої атестаційної комісії України включений до наукових видань, у яких можуть публікуватися основні результати дисертаційних досліджень (Постанови від 9 липня 1999 р. – № 1-05/7, від 14 квітня 2010 р. – № 1-05/3, Наказ МОН України від 21.12.2015 р. № 1328 (додаток № 8)).

На підставі Наказу Міністерства освіти і науки України № 409 від 17.03.2020 р. (додаток 1) журнал включений до Переліку наукових фахових видань України в категорії «Б» в галузі D – Бізнес, адміністрування та право (D8 «Право», D9 «Міжнародне право»).

Індекс міжнародного центру реєстрації періодичних видань (Париж, Франція): ISSN 1561–4999 (18 березня 1999 р.)

Передплатний індекс: 40318

Засновник:  
Національний університет  
«Одеська юридична академія»

Виходить шість разів на рік

Мови видання:  
українська, англійська,  
польська, німецька, французька,  
болгарська, румунська.

*Нормативно-правові акти,  
розміщені у журналі, є неофіційною інформацією.  
Передрук матеріалів, опублікованих у журналі, можливий лише з посиланням на журнал*

*Рекомендовано вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія» 23.04.2026 р., протокол № 8*

Суб'єкт у сфері друкованих медіа – Національний університет «Одеська юридична академія» (Фонтанська дорога, буд. 23, м. Одеса, 65009, адреса електронної пошти: [chancellery@onua.edu.ua](mailto:chancellery@onua.edu.ua), тел.: (048) 719-88-01) Телефон редакції: (098) 985-01-58 Електронна пошта: [yv@yurvisnyk.in.ua](mailto:yv@yurvisnyk.in.ua) Електронна адреса: [www.yurvisnyk.in.ua](http://www.yurvisnyk.in.ua)

Дата розміщення онлайн: 22.05.2026  
Дата друку: 29.05.2026.  
Формат 70×108/16.  
Друк офсетний.  
Ум. друк. арк. 15,75.  
Тираж 100 прим. Замов. № 0526/516.

Друкарня ВД «Гельветика» (Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 7623 від 22.06.2022 р.) вул. Інглезі, 6/1, м. Одеса, 65101 Тел. +38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08



Наукове видання  
**ЮРИДИЧНИЙ ВІСНИК 2'2026**



**Головний редактор:**

**Ківалов Сергій Васильович** – доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, голова Вченої ради, професор кафедри адміністративного і фінансового права, Національний університет «Одеська юридична академія», Україна

**Заступник головного редактора:**

**Сафончик Оксана Іванівна** – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного права, Національний університет «Одеська юридична академія», Україна

**Відповідальний секретар:**

**Діденко Лариса Василівна** – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін та статистики, Міжнародний університет, Україна

**Редакційна колегія:**

**Мінченко Раїса Миколаївна** – доктор юридичних наук, професор, проректор, професор кафедри приватного права, Національний університет «Одеська юридична академія», Україна

**Фурса Світлана Ярославівна** – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри міжнародного та приватного права, Київський університет права Національної академії наук України, Україна

**Мишина Наталя Вікторівна** – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного права, Національний університет «Одеська юридична академія», Україна

**Степаненко Оксана Василівна** – доктор юридичних наук, доцент, завідувач кафедри кримінального права, Національний університет «Одеська юридична академія», Україна

**Заболотна Людмила Володимирівна** – кандидат юридичних наук, доцент, проректор з навчально-методичної та наукової роботи, Київський університет інтелектуальної власності та права, Україна

**Латковський Павло Павлович** – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри загальнотеоретичної юриспруденції та прав людини, Чернівецький інститут «Одеська юридична академія», Україна

**Чобану Геннадій** – доктор економічних наук, доцент, дослідник, Національний науково-дослідний інститут праці та соціального захисту, Румунія

**Ендрю Стівен** – доктор, професор, професор майнового права, Університет Едінбургу, Шотландія





## ЗМІСТ

### МЕТОДОЛОГІЯ ТЕОРІЇ

#### І ПРАКТИКИ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ

**А. Пономаренко, Т. Герасимов**

*Правовий статус людини і громадянина в проєкті конституції УНР*

*Отто Ейхельмана.....7*

#### ПРОБЛЕМИ ТА СУДЖЕННЯ

**Л. Аркуша, О. Чернов, В. Цитряк**

*«Криміналістичний портрет» при моделюванні особистості невідомого злочинця під час розслідування кримінальних правопорушень.....17*

**А. Вейц, О. Альбещенко, М. Крічфалушій, В. Куля**

*Посткримінальна поведінка військовослужбовця, який самовільно залишив військову частину або місце служби: особливості вивчення та використання у процесі розслідування..... 27*

**Ю. Гресь, Ю. Мунтяну**

*Криміналістичний аналіз мотивів захоплення та умисного вбивства заручників..... 34*

**І. Давидова, О. Сафончик**

*Шлюбний договір як інструмент врегулювання розподілу цифрових та ІТ-активів..... 41*

**С. Журило**

*Договір довірчої власності як інструмент забезпечення виконання зобов'язань: сучасна практика та ризики.....49*

**З. Іванцова**

*До питання про право на когнітивну самооборону.....55*

**Л. Кривда**

*Сліди біологічного походження як джерело доказової інформації у розслідуванні насильницьких та корисливо-насильницьких кримінальних правопорушень.....62*

**I. Levchuk, N. Kushevska, D. Zhorova**

*Sanctions and international private contracts: navigating public policy constraints and the principle of pacta sunt servanda..... 68*

**М. Матійко**

*Окремі аспекти співвідношення договірної та нормативної складових регулятивної функції цивільного права, міжнародного приватного права та римського приватного права.....76*

**Л. Орел, Р. Чернега, С. Циганок**

*Особисті немайнові права міста Києва.....83*

**А. Осадчий, А. Стоян**

*Градація стандартів доказування в адміністративному процесі.....91*

**В. Очеретяний, О. Колесник**

*Цифрова трансформація нотаріальних послуг в Україні – здобутки та перспективи.....100*

**Д. Розумейко**

*Громадські слухання та місцеві ініціативи як форми локальної демократії: проблеми реалізації в територіальних громадах.....109*

**О. Фелик**

*План (планування) як інструмент публічного адміністрування в Україні.....119*

**Д. Щамбура**

*Співвідношення права на здоров'я та права на розпорядження власним тілом у цивільному праві України.....126*

#### Трибуна Молодого Вченого

**Б. Кондратенко**

*Забезпечення стабільності трудових відносин під час воєнного стану: міжнародний досвід..... 134*

**Р. Павлюк**

*Напрями розвитку процесуальних гарантій захисту іноземних інвестицій ..... 143*

**Ю. Пахут**

*Нормативна база податкового адміністрування малого та середнього бізнесу Європейського Союзу в контексті правової політики внутрішнього ринку..... 151*





**О. Рябокiнь**

*Аналіз практики використання  
процедур оон при реагуванні  
на повномасштабне вторгнення  
в Україну.....163*

**К. Ткачук**

*Правові засади взаємодії  
волонтерських організацій і органів  
місцевого самоврядування України  
в умовах воєнного стану..... 171*





UDC 341.6:341.9

DOI <https://doi.org/10.32782/yuv.v2.2026.9>

**I. Levchuk,**

PhD in Law,  
Senior Lecturer at the Faculty of Law and International Relations  
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University  
ORCID ID: 0009-0000-6263-535X

**N. Kushevska,**

Master of International Law,  
Senior Lecturer at the Faculty of Law and International Relations  
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University  
ORCID ID: 0000-0002-9379-0915

**D. Zhorova,**

Higher Education Student  
Faculty of Law and International Relations  
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University  
ORCID ID: 0009-0001-0107-8294

**SANCTIONS AND INTERNATIONAL  
PRIVATE CONTRACTS:  
NAVIGATING PUBLIC POLICY CONSTRAINTS  
AND THE PRINCIPLE  
OF PACTA SUNT SERVANDA**

**Problem.** The interaction between international sanctions and private contractual obligations has emerged as a critical issue in contemporary private international law. The increasing use of economic sanctions as instruments of geopolitical influence has significantly affected cross-border commercial relations, undermining the predictability and stability traditionally ensured by contractual frameworks. In this context, sanctions introduce legal and practical uncertainties that challenge the effective performance of international contracts and call into question the resilience of the principle of *pacta sunt servanda*.

Unlike traditional commercial risks, sanctions originate from public law measures imposed by states or international organisations and operate beyond the control of contracting parties. Their extraterritorial application, rapid evolution, and often unpredictable na-

ture complicate contractual planning and risk allocation [4, 11]. As a result, parties to international contracts are increasingly exposed to situations where performance becomes legally prohibited, factually impossible, or economically unreasonable.

This development necessitates a reassessment of the balance between contractual autonomy and public policy constraints. In particular, it raises the question of how private international law should respond to the growing interference of mandatory rules, such as sanctions regimes, in contractual relations. This issue is of both theoretical significance and practical relevance, as it directly affects the functioning of international commercial relations and the effectiveness of legal regulation in cross-border transactions.

**Analysis of recent research and publications.** The legal implications of sanctions in private international law

have been examined in the works of both Ukrainian and foreign scholars. In particular, issues of contractual non-performance under sanctions have been analysed by M. Azeredo da Silveira [9], M. Schmidt-Kessen [10], and F. Bortolotti [11], who focus on the application of force majeure and hardship doctrines in international trade.

Ukrainian scholars, including A.S. Dovgert [12] and V.M. Kosynoha [13], have contributed to the doctrinal understanding of party autonomy and the public policy exception, which play a central role in determining the limits of contractual freedom. At the same time, international instruments such as the UNIDROIT Principles [4] and the CISG [5] provide a normative framework for addressing contractual disruptions caused by external factors.

Despite the existing body of research, several aspects remain insufficiently explored. In particular, there is no unified approach to the legal qualification of sanctions as force majeure, hardship, or supervening illegality. Furthermore, the interaction between sanctions regimes and the principle of *pacta sunt servanda* requires further clarification, especially in the context of judicial and arbitral practice.

**Objective.** The purpose of this article is to analyse the impact of international sanctions on contractual obligations in private international law through the prism of the principle of *pacta sunt servanda*.

To achieve this purpose, the article aims to:

- examine the legal nature of sanctions as external constraints on contractual performance;
- determine the conditions under which sanctions may be qualified as force majeure, hardship, or supervening illegality;
- analyse judicial and arbitral practice in sanctions-related disputes;
- assess the role of contractual mechanisms and sanctions compliance in risk allocation;

– identify the limits imposed by public policy on the principle of *pacta sunt servanda*.

The scientific novelty of this research lies in a comprehensive re-evaluation of international sanctions as a multidimensional legal phenomenon that simultaneously functions as force majeure, hardship, and an expression of overriding mandatory rules, with particular emphasis on their systemic impact on the balance between contractual autonomy and public policy in private international law.

**Discussion and results.** The principle of *pacta sunt servanda* constitutes one of the cornerstones of private international law (PIL), governing private legal relations involving a “foreign element” [1]. It ensures the binding force of contractual obligations and guarantees stability and predictability in cross-border commercial transactions [2,4].

This principle is closely linked to party autonomy (*lex voluntatis*), which allows parties to determine the applicable law to their contractual relations, as provided in Article 5 of the Law of Ukraine “On Private International Law” [1]. At the same time, the binding force of contracts is not absolute and may be limited by mandatory rules and public policy considerations.

In contemporary conditions, sanctions and embargoes have emerged as significant external factors that may disrupt contractual performance. As instruments of state policy, they possess overriding normative force and may qualify as mandatory rules within private international law [10]. Their application demonstrates the tension between contractual stability and the need to protect fundamental state interests [13].

The public policy exception plays a key role in this process, as it allows for the refusal to apply foreign law where its consequences would be incompatible with the fundamental principles of the legal order of the forum state [1].



Thus, sanctions should be regarded not merely as external constraints, but as an integral element of the legal mechanism that determines the limits of the principle of *pacta sunt servanda*.

At the same time, private international law distinguishes between the positive and negative dimensions of the public policy exception. The positive dimension concerns the application of overriding mandatory rules of the forum state, which apply irrespective of the law otherwise governing the contract [13]. Sanctions constitute a clear example of such rules, as they reflect essential public interests and cannot be derogated from by agreement of the parties [10].

Accordingly, even where parties designate foreign law as applicable to their contract, the application of such law may be restricted where it conflicts with mandatory sanctions provisions. This demonstrates the hierarchical relationship between contractual autonomy and public policy in contemporary private international law.

However, the absence of a unified international approach to the legal qualification of sanctions continues to create uncertainty and fragmentation in judicial and arbitral practice.

**The impact of sanctions on the performance of contractual obligations. Impossibility or illegality of performance.** International sanctions increasingly operate as unforeseen events. They may render the performance of contractual obligations impossible or unlawful. Their legal effect is commonly analysed through the doctrines of force majeure and supervening illegality, which provide mechanisms for addressing non-performance caused by external circumstances [11].

For sanctions to qualify as force majeure, the impediment must be beyond the control of the parties, unforeseeable at the time of contract conclusion, and unavoidable in its consequences [4]. In particular, where the performance of a contract requires a public authorization

that cannot be obtained due to sanctions, performance may become legally impossible.

Under the UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts, a party affected by force majeure is exempted from liability for damages [4]. However, such an exemption does not automatically terminate the contract. The other party retains the right to terminate the agreement under the conditions provided by applicable legal instruments [4]. Sanctions may also give rise to supervening illegality, as they represent mandatory rules and expressions of public policy [9]. Where contractual performance is directly prohibited by sanctions, the contract may be declared unenforceable or null and void. At the same time, if the impediment is temporary, performance may be suspended for the duration of the sanction regime [4].

**Hardship as a consequence of sanctions.** In contrast to force majeure, sanctions may also constitute hardship where performance remains possible but becomes excessively burdensome. This occurs when sanctions significantly increase the cost of performance or substantially reduce the value of the contractual benefit for one of the parties [4;11]. Hardship does not amount to non-performance and therefore does not excuse the party from liability. Instead, the disadvantaged party is entitled to request renegotiation of the contract to restore its equilibrium [4]. According to the UNIDROIT Principles, if the parties fail to reach an agreement within a reasonable time, a court or arbitral tribunal may adapt or terminate the contract [4]. This mechanism reflects a more flexible approach to contractual stability, allowing the principle of *pacta sunt servanda* to co-exist with changing economic realities.

**Financial penalties and payment restrictions.** Financial sanctions represent one of the most significant forms of interference with contractual relations. Measures such as asset freezing, payment restrictions, and banking



prohibitions directly affect the ability of parties to fulfil monetary obligations [9]. For example, asset freezing may prevent the transfer of funds even where the underlying contractual obligation remains valid. This creates a situation in which performance is effectively blocked, necessitating the use of contractual safeguards and alternative payment mechanisms.

**Judicial and arbitration practice.** Judicial practice confirms the seriousness of such restrictions. In particular, courts have recognized that sanctions may limit financial claims, including the right to receive interest where payment channels are unavailable due to sanctions restrictions [6]. These developments highlight the importance of sanctions compliance as a key element of contractual relations. In modern practice, compliance mechanisms include due diligence, risk assessment, and contractual clauses designed to prevent violations of sanctions regimes.

Judicial practice plays an important role in interpreting and applying legal norms in sanction-related disputes. Although court decisions are not formally recognised as sources of law in civil law systems, they contribute to legal certainty by clarifying the application of statutory provisions [8]. In common law jurisdictions, judicial precedent plays a decisive role. For example, in *Ministry of Defence v International Military Services Ltd*, the court held that a sanctioned party may be deprived of the right to receive interest for the duration of the sanction regime [6]. This case demonstrates that sanctions may significantly limit contractual rights, even where such rights have been confirmed by judicial or arbitral decisions. It also illustrates the dominance of public policy considerations over private contractual claims.

A notable example is *Banco San Juan International Inc v Petryleos de Venezuela SA* [2020] EWHC 2937 (Comm), where the court addressed the impact of US sanctions on payment ob-

ligations. The case demonstrated that even where contractual obligations formally remain valid, sanctions may effectively prevent their execution by restricting access to financial systems. The court emphasised that sanctions-related impediments must be carefully assessed in light of both contractual terms and applicable mandatory rules.

**International commercial arbitration.** International arbitration is one of the primary mechanisms for resolving disputes arising from international contracts affected by sanctions. Its flexibility allows parties to select applicable rules of law and avoid the rigid constraints of national legal systems [9]. Arbitral tribunals often apply the doctrine of force majeure and hardship when assessing sanctions-related disputes. At the same time, they must consider mandatory rules and public policy, as sanctions reflect fundamental state interests [13].

This creates a complex legal environment in which arbitral tribunals must balance contractual autonomy with the need to ensure compliance with sanctions regimes. Despite this complexity, arbitration remains an effective tool for maintaining legal certainty in international commerce.

Arbitral practice also reflects a cautious approach to sanctions. In several ICC arbitration cases, tribunals have recognized that sanctions may constitute force majeure where they directly prohibit performance. However, where performance remains technically possible but economically burdensome, tribunals tend to apply hardship rather than excuse non-performance entirely. This distinction highlights the importance of precise contractual drafting and risk allocation mechanisms.

**Contractual mechanisms for responding to sanctions.** In contemporary private international law, contractual mechanisms for responding to sanctions represent an important instrument for balancing the principle of *pacta sunt servanda* with mandatory



rules and public policy requirements. Given the increasing unpredictability of sanctions regimes, parties actively use tailored contractual clauses to mitigate risks and preserve legal certainty [9]. Sanctions clauses directly regulate the consequences of restrictive measures by prohibiting transactions involving sanctioned persons or territories and allowing suspension or termination of the contract in the event of sanctions risks. Such clauses function as preventive tools, ensuring compliance with mandatory legal requirements and reducing the likelihood of liability [13].

Force majeure clauses remain a key instrument when performance becomes objectively impossible due to sanctions. In international practice, these clauses often explicitly include sanctions, embargoes, and acts of public authorities as force majeure events. Where applicable, they exempt the affected party from liability for non-performance, while preserving the possibility of termination under certain conditions [4].

Hardship clauses address situations where sanctions do not make enforcement impossible, but they do make it considerably more difficult. They allow parties to renegotiate contractual terms to restore economic balance. If renegotiation fails, courts or arbitral tribunals may adapt or terminate the contract [4; 11]. Taken together, these mechanisms demonstrate that modern contract law integrates sanctions into the internal system of risk allocation rather than treating them as purely external disruptions. This reflects the transformation of *pacta sunt servanda* into a more flexible principle operating within the limits of public policy.

**Discussion of the research findings. The balance between the parties' freedom of contract and public policy.** The relationship between party autonomy and public policy constitutes a central issue of private international law. While party autonomy allows the parties to determine the applicable law, it is inherently limited by

mandatory rules and public policy considerations [12; 13]. Sanctions clearly illustrate these limitations. As expressions of state sovereignty and security interests, they override contractual arrangements and restrict the application of foreign law where necessary [1]. This illustrates that contractual freedom operates within a structured legal framework rather than as an absolute principle.

At the same time, contractual mechanisms such as force majeure and sanctions clauses enable parties to anticipate and manage these restrictions. This ensures a functional balance between flexibility and legal certainty in international commercial relations.

**Trends in law enforcement.** Contemporary developments in private international law reflect broader processes of globalization and the increasing complexity of cross-border relations [9]. The growing role of international instruments and soft law contributes to the harmonization of legal approaches to contractual disputes involving sanctions. Judicial and arbitral practice also plays an increasingly important role in shaping legal standards, particularly in situations where legislation does not provide clear answers. Although not formally recognized as a source of law in Ukraine, such practice significantly influences legal interpretation and application [8].

At the same time, practical challenges remain, particularly in determining the content of foreign law and ensuring consistent application of private international law rules. These issues highlight the need for further doctrinal development and methodological refinement.

**Conclusions and prospects for further research.** International sanctions significantly affect the functioning of private international law by establishing external limits on the principle of *pacta sunt servanda*. As mandatory rules and expressions of public policy, sanctions ensure the primacy of public



interests, including national security and sovereignty, over private contractual obligations [13].

The study demonstrates that sanctions do not abolish contractual obligations but modify the conditions of their performance. Depending on their nature and impact, sanctions may be qualified as force majeure, hardship, or supervening illegality, each entailing different legal consequences for the parties [4; 11].

Judicial and arbitral practice confirms that sanctions may restrict or suspend contractual rights, particularly in the area of financial obligations, where payment mechanisms are directly affected [6]. At the same time, international arbitration remains an effective mechanism for resolving such disputes due to its flexibility and neutrality.

Contractual mechanisms, including sanctions clauses, force majeure, and hardship provisions, play a crucial role in risk allocation and legal certainty. Their increasing use reflects the adaptation of contract law to contemporary challenges associated with sanctions regimes.

Prospects for further research relate to a need to harmonise national sanctions regimes with international commercial obligations, as well as to develop more unified approaches to the classification of sanctions under private international law.

*This article examines the impact of international sanctions on contractual obligations in private international law, focusing on the principle of pacta sunt servanda and its interaction with public policy and mandatory rules. The issue is increasingly relevant in the context of global political tensions, economic sanctions, and cross-border commercial relations, which can create significant challenges for parties involved in international contracts. Sanctions are analysed as contemporary unforeseen events that may render the per-*

*formance of international private contracts impossible, impracticable, or excessively burdensome, raising questions about the allocation of risks and responsibilities among contracting parties.*

*The study discusses the legal qualification of sanctions under established doctrines such as force majeure, hardship, and supervening illegality, with reference to widely recognized international instruments, including the UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts and relevant case law. Judicial and arbitral practice concerning sanctions-related disputes is examined to highlight trends, divergences, and emerging standards in international dispute resolution. Special attention is given to the mechanisms of sanctions compliance embedded in contracts, which are designed to mitigate potential legal and financial risks.*

*The findings demonstrate that, although sanctions do not automatically nullify contractual obligations, they impose significant public law constraints that limit the traditional application of pacta sunt servanda, thereby creating a complex interaction between private autonomy and the protection of fundamental state interests. The article further identifies gaps in current scholarship, particularly regarding the harmonization of national sanctions regimes with international commercial obligations, and proposes areas for further research to better understand the legal, economic, and practical implications of sanctions in private international law. This research contributes to the development of a more predictable and legally coherent framework for managing contractual risks under international sanctions.*

**Key words:** international sanctions; private international law; pacta sunt servanda; force majeure; hardship



**Левчук Ю., Кушевська Н., Жорова Д. Санкції та міжнародні приватні контракти: взаємодія обмежень публічного порядку та принципу *pacta sunt servanda***

Стаття досліджує вплив міжнародних санкцій на виконання зобов'язань у сфері міжнародного приватного права, зокрема з точки зору принципу *pacta sunt servanda* та його взаємодії з нормами публічного порядку і обов'язковими правилами. Актуальність теми обумовлена зростаючою роллю економічних та політичних санкцій у глобальному контексті, що створює значні ризики для сторін міжнародних контрактів та ставить під сумнів традиційне застосування принципу договорів як обов'язкових для виконання. Санкції аналізуються як сучасні непередбачувані обставини, що можуть ускладнити або зробити неможливим виконання міжнародних приватних контрактів, викликаючи потребу в уточненні правил розподілу ризиків між сторонами. У статті розглядається права кваліфікація санкцій у межах доктрин форс-мажору, скрутного становища та подальшої незаконності, із залученням міжнародних джерел, зокрема Принципів міжнародних комерційних контрактів UNIDROIT, та аналізом судової і арбітражної практики щодо спорів, пов'язаних із санкціями.

Особливу увагу приділено механізмам забезпечення виконання санкцій у контрактах, які дозволяють зменшити правові та фінансові ризики для сторін. Результати дослідження показують, що санкції не скасовують зобов'язання за контрактом, але накладають значні обмеження публічного права, що обмежують традиційне застосування *pacta sunt servanda*, створюючи складну взаємодію між приватною автономією та захистом фундаментальних інтересів

держави. Стаття також виділяє прогалини у сучасній науковій літературі, зокрема щодо гармонізації національних режимів санкцій із міжнародними комерційними зобов'язаннями та пропонує напрямки подальших досліджень для більш глибокого розуміння правових, економічних і практичних наслідків санкцій у сфері міжнародного приватного права. Дослідження сприяє формуванню більш передбачуваного та юридично послідовного підходу до управління контрактними ризиками в умовах міжнародних санкцій.

**Ключові слова:** міжнародні санкції; міжнародне приватне право; принцип *pacta sunt servanda*; форс-мажор; надзвичайні обставини.

**Bibliography:**

1. Закон України «Про міжнародне приватне право» від 23.06.2005 № 2709-IV. Відомості Верховної Ради України. 2005. № 32. Ст. 422.
2. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40–44. Ст. 356.
3. Закон України «Про торгово-промислові палати в Україні» від 02.12.1997 № 671/97-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1998. № 13. Ст. 52.
4. UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts 2016. Rome: International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT), 2016. URL: <https://www.unidroit.org/instruments/commercial-contracts/unidroit-principles-2016> (дата звернення: 22.11.2025).
5. United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods (CISG). Vienna, 1980. United Nations Treaty Series. Vol. 1489. P. 3.
6. Ministry of Defence & Support for Armed Forces of the Islamic Republic of Iran v International Military Services Ltd [2019] EWHC 1994 (Comm). High Court of Justice (England & Wales).
7. Banco San Juan Internacional Inc v Petryleos de Venezuela SA [2020] EWHC



2937 (Comm). High Court of Justice (England & Wales).

8. Постанова Верховного Суду від 18.09.2019 у справі № 910/15262/18. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reestr.court.gov.ua/Review/84320629> (дата звернення: 22.11.2025).

9. Azeredo da Silveira M. *Trade sanctions and international sales: an inquiry into international arbitration and cross-border litigation*. Alphen aan den Rijn: Kluwer Law International, 2014. 368 p.

10. Schmidt-Kessen M. J. *EU sanctions and private law: the case of contractual non-performance*. *European Review of Private Law*. 2021. Vol. 29. No. 2. P. 287–312. <https://doi.org/10.54648/erpl2021010>

11. Bortolotti F. *Force majeure and hardship in international sales contracts*. Paris: ICC Publishing, 2020. 160 p.

12. Dovgert A. S. *The principle of party autonomy in private international law of Ukraine*. *Universytetski naukovi zapysky*. 2005. No. 1–2 (13–14). P. 262–267.

13. Kosynoha V. M. *Public policy exception in private international law: extended abstract of candidate of legal sciences dissertation*. Kyiv, 2008. 20 p.

14. *Principles of European Contract Law (PECL). Parts I and II* / ed. by O. Lando, H. Beale. The Hague: Kluwer Law International, 2000.

15. Farrall J., Rubenstein K. *Sanctions, Accountability and Governance in a Globalised World*. Cambridge University Press, 2021.

16. Beaucillon C. *The Research Handbook on Unilateral and Extraterritorial Sanctions*. Edward Elgar Publishing, 2021.

17. Meyer B. “International Sanctions and Contract Law: Between Force Majeure and Illegality”. *Journal of International Arbitration*. 2022. Vol. 39. No. 3.

18. Gortsos C. “Financial Sanctions and Their Impact on Cross-Border Transactions”. *European Business Law Review*. 2023.

19. Wilsher D. *Economic Sanctions under International Law*. Oxford University Press, 2024.

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)



Дата першого надходження статті до видання: 13.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 08.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.05.2026